II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 juli 2008

om det statliga stöd C 29/04 (f.d. N 328/03) som Italien planerar att genomföra till förmån för sockerraffinaderiet i Villasor, som bedrivs av företaget Sadam ISZ

[delgivet med nr K(2008) 3531]

(Endast den italienska texten är giltig)

(2009/704/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 22 juli 2003 anmälde Italien till kommissionen stödet till förmån för sockerraffinaderiet i Villasor, som bedrivs av företaget Sadam ISZ. Italien har lämnat ytterligare upplysningar till kommissionen genom skrivelser av den 19 september 2003 och den 30 mars 2004.

(2) Genom en skrivelse av den 8 september 2004 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende detta stöd.

(3) Genom skrivelser av den 13 oktober 2004 och den 7 april 2005 översände Italien till kommissionen de italienska myndigheternas synpunkter på beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet.

(4) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* [1]. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

(5) Kommissionen har mottagit synpunkter från berörda parter. Kommissionen har översänt dessa synpunkter till Italien som getts tillfälle att bemöta dem och har mottagit Italiens kommentarer i en skrivelse av den18 maj 2005.

(6) Genom skrivelser av den 31 januari 2008 och den 14 april 2008 översände de italienska myndigheterna till kommissionen de upplysningar som begärdes genom en skrivelse av den 29 mars 2007.

II. BESKRIVNING

(7) Stödmottagare är sockerraffinaderiet i Villasor, som bedrivs av företaget Sadam ISZ, en anläggning som bearbetar sockerbetor och som är den enda i sitt slag på Sardinien (en av de största öarna i Medelhavet).

(8) De italienska myndigheterna har beviljat sockerraffinaderiet i Villasor 3,5 miljoner euro i stöd för att delvis ersätta förluster som uppstått till följd av nedgången i sockerproduktionen på grund av den minskade tillgången på sockerbetor under 2001 och 2002 års torrperiod.

(9) När det gäller produktionen av sockerbetor har de behöriga myndigheterna lagt fram uppgifter som visar på en produktionsnedgång i regionen, vilket lett till att leveranserna till sockerindustrin har minskat. Jämfört med referensperioden 19982000 uppgår minskningen till 39 procent för 2001 och till 68 procent för 2002 [2].

[1] EUT C 51, 1.3.2005, s. 9.

[2] Kommissionen har godkänt att sardiska jordbrukare beviljas stöd enligt punkt 11.3 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd inom jordbrukssektorn (EGT C 28, 1.2.2000, s. 2) för de skador som de åsamkats till följd av torkan (stöd N 745/2000 och N 331/02).

(10) De behöriga myndigheterna har i sin beräkning av företagets skada grundat sig på uppgifter hämtade ur företagets balansräkningar för räkenskapsåren 1998 till 2002 och då erhållit beloppet 6 858 448 euro ([3]). De har beräknat skadan enligt följande metod: de fasta kostnadernas andel per ton framställt socker under en referensperiod (19982000) har beräknats och jämförts med de fasta kostnaderna per ton framställt socker under åren 2001 och 2002. Som fasta kostnader räknas kostnader för fast anställd personal, underhåll (externa tjänster och lageruttag), allmänna omkostnader, amorteringar och finansiella kostnader ([4]). Under referensperioden uppgick de fasta kostnadernas andel av tillverkningskostnaden till 166,61 euro/ton ([5]). För perioden 2001–2002 gav samma räkneoperation följande resultat: de fasta kostnaderna för 2001 uppgick till 287,95 euro/ton ([6]) och för 2002 uppgick de till 569,18 euro/ton ([7]). Ökningen av de fasta kostnaderna jämfört med referensperioden erhölls genom att de fasta kostnaderna för 2001 och 2002 minskades med de fasta kostnaderna för referensperioden. Resultatet för 2001 uppgår till 121,34 euro/ton och för 2002 uppgår det till 402,58 euro/ton ([8]). För att beräkna den sammanlagda skada som lidits multiplicerades 2001 och 2002 års totala sockerproduktion med ovan angivna tal. För 2001 beräknades skadan uppgå till 2 427 278 euro och år 2002 till 4 431 170 euro ([9]), det vill säga totalt 6 858 448 euro.

(11) Det belopp på 3,5 miljoner euro som beviljats av de italienska myndigheterna skulle härigenom motsvara 51 procent av skadan. De italienska myndigheterna har förklarat att stödbeloppets storlek dikterades av budgetkrav.

(12) Stödet får inte kombineras med andra stöd.

(13) De italienska myndigheterna har lagt fram en sammanställning över meteorologiska data för den senaste tioårsperioden som utarbetats av den regionala vädertjänsten för jordbrukare på Sardinien (SAR) ([10]), i syfte att visa att torkan som drabbade ön under 2001 och 2002 var exceptionell. Uppgifterna omfattar bland annat torkans varaktighet, vattenreservernas nivå och de agroklimatiska förhållandena på Sardinien 2001 och 2002.

(14) De italienska myndigheterna har också uppgett att sockerbetsodlingen vid flera tillfällen fått stöd. Under perioden 1990–2002 beviljades stöd åren 1995, 2000, 2001 och 2002.

(15) De italienska myndigheterna bedömde att stödet var förenligt med den gemensamma marknaden enligt punkt 11.3.1 i gemenskapens riktlinjer om statligt stöd inom jordbrukssektorn för perioden 2000–2006 (nedan kallade *riktlinjerna*) ([11]) eftersom stödet enligt dem är avsett att kompensera för de skador sockerindustrin åsamkats till följd av väderförhållanden som kan jämställas med en naturkatastrof och som har lett till att produktionen av sockerbetor minskat.

(16) De italienska myndigheterna ansåg att denna tolkning överensstämde med kommissionens praxis inom området ([12]), eftersom det finns ett nära ömsesidigt beroende mellan råvarusektorn inom jordbruket och den agroindustriella bearbetningsverksamheten, särskilt med tanke på att det agroindustriella företaget i fråga saknar alternativa försörjningskällor.

(17) De italienska myndigheterna hävdade därför att det i sockerbetsbranschen finns en nära koppling och ett ömsesidigt beroende mellan jordbruk och industri. För att det ska finnas en anläggning för bearbetning av sockerbetor krävs ett lämpligt försörjningsområde, och verksamheten vid sockerraffinaderiet i Villasor består uteslutande i att bearbeta de sockerbetor som produceras i ”försörjningsområdet” på ön och framställa socker. De italienska myndigheterna hävdar att sockerbetorna som odlas i Medelhavsområdet har fysikaliska egenskaper som gör att de måste skördas under den korta tid då sockerhalten är som högst och att de snabbt (inom 36 timmar efter skörd) måste transporteras till bearbetningsanläggningen för att inte sockerhalten ska sjunka och för att de inte ska bli svampangripna och behöva kasseras. Därför ligger försörjningsområdena vanligen inom en radie av

([3]) Genom en skrivelse av den 27 november 2003 har de behöriga myndigheterna översänt balansräkningen och beräknad kostnad för skadan till kommissionen.

([4]) De behöriga myndigheterna har dragit av 27,2 procent av amorteringarna för åren 2000–2002, motsvarande den stödsats som Sadam ISZ mottagit i form av statligt stöd för investeringar som genomförts i samband med omstruktureringen av bearbetningsanläggningen i Villasor. Se statligt stöd N 157/99, beslut (2000) D/103781 av den 19 maj 2000 (EGT C 175, 24.6.2000, s. 20).

([5]) För hela referensperioden uppgår de fasta kostnaderna till totalt 15 762 413,37 euro och sockerproduktionen till totalt 94 609 ton (15 762 413,37 / 94 609 = 166,61 euro/ton).

([6]) År 2001 uppgick de fasta kostnaderna till 5 760 061,14 euro och sockerproduktionen till 20 004 ton (5 760 061,14 / 20 004 = 287,95 euro/ton).

([7]) År 2002 uppgick de fasta kostnaderna till 6 265 000,70 euro och sockerproduktionen till 11 007 ton (6 265 000,70 / 11 007 = 569,18 euro/ton).

([8]) År 2001 är motsvarande siffror 287,95 – 166,61 = 121,34 euro/ton och för 2002 569,18 – 166,61 = 402,58 euro/ton.

([9]) År 2001 (121,34 × 20 004 ton) = 2 427 278 euro, år 2002 (402,58 euro × 11 007 ton) = 4 434 170 euro.

([10]) SAR är den offentliga vädertjänsten för jordbrukare på Sardinien.

([11]) EGT C 28, 1.2.2000, s. 1.

([12]) Myndigheterna hänvisar i detta sammanhang till kommissionens beslut av den 5 december 2000 i det statliga stödärendet N 185/2000 (EGT C 19, 20.1.2001, s. 6). Kommissionen ansåg i det fallet att bidragen till företag för rening av skaldjur till följd av slemföroreningen under 1997 var förenliga med artikel 87.2 b i fördraget.

8–10 mil från bearbetningsanläggningarna och skörde- och bearbetningsperioden är mycket kort. Den närmaste försörjningskällan för sockerraffinaderiet i Villasor ligger på det italienska fastlandet, drygt 25 mil bort (varav 18 till sjöss).

(18) De italienska myndigheterna har påmint om att sockerproduktionen regleras på gemenskapsnivå genom den gemensamma marknadsorganisationen inom sockersektorn (förordningen om den gemensamma organisationen av marknaden för socker) ([13]), enligt vilken raffinaderierna ska ingå avtal med betproducenterna i försörjningsområdet gällande de produktionskvoter för ”A- och B-socker” som de tilldelas av medlemsstaten för att komma i åtnjutande av de priser och intäkter som garanteras genom den gemensamma marknadsorganisationen. Socker som produceras utöver ”A- och B-kvoterna” kan inte komma i fråga för interna stödåtgärder och får inte saluföras fritt inom gemenskapen. Härav följer att raffinaderiet och de råvarulevererande jordbruksföretagen i sitt avtal om odling vanligtvis anger odlingsarealer med en produktion som inte överstiger de A+B-kvoter som raffinaderiet tilldelats av staten. Det är i sammanhanget svårt för ett raffinaderi att få leveranser från ett annat försörjningsområde för sockerbetor, eftersom tillgången på råvaror som inte omfattas av odlingsavtal är begränsad och det krävs avtal om detta mellan sockerbearbetningsföretagen. När det gäller Medelhavsområdet måste dessutom alternativa försörjningsområden för betor vara tillräckligt närbelägna för att garantera att produkten är i användbart skick vid leverans.

(19) De italienska myndigheterna har velat undersöka möjligheterna för anläggningen i Villasor att anskaffa råvaror att bearbeta på annat håll, men produktionsområdena på det italienska fastlandet är så avlägsna att det blir oekonomiskt att transportera betorna, bortsett från att råvaran skulle levereras i oanvändbart skick.

(20) De italienska myndigheterna har försett kommissionen med uppgifter om beräknad tidsåtgång och kostnad för att transportera betor från ett ”alternativt” område på det italienska fastlandet. Från lastningen skulle det ta cirka 2,5 dag att transportera betor till Sardinien. Med tanke på att bearbetningen av sockerbetor måste ske inom 36 timmar efter skörd (1,5 dag) skulle betorna levereras i oanvändbart skick. De behöriga myndigheterna har beräknat kostnaden för detta förfarande till cirka 10 188 000 euro för båda perioderna.

(21) När det gäller torkans särskilda karaktär och den därtill kopplade vattenförvaltningspolitiken på Sardinien har de italienska myndigheterna påpekat att akut vattenbrist förklarades råda 1995, och att ett särskilt sändebud (Commissario Governativo per l'Emergenza Idrica) utnämndes med särskilda befogenheter inom förvaltningen av vattenresurser och genomförandet av prioriterade infrastrukturarbeten.

(22) De italienska myndigheterna har även påpekat att det i den regionala utvecklingsplanen för Sardinien för perioden 2000–2006 föreskrevs särskilda åtgärder för sockerbetsodling. Det gäller bland annat bevattningssystem, köp av bevattningsutrustning och -anläggningar i jordbruket, införande av modernare maskiner och införande av maskiner för gödsling och växtskydd.

III. BESKRIVNING AV DE SKÄL SOM LEGAT TILL GRUND FÖR INLEDANDET AV FÖRFARANDET

(23) Kommissionen inledde förfarandet i artikel 88.2 i EG-fördraget eftersom den tvivlade på att åtgärden var förenlig med artikel 87.2 b i fördraget enligt vilken stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser ska anses vara förenliga med den gemensamma marknaden. När det gäller undantag från den allmänna principen att statliga stöd är oförenliga med den gemensamma marknaden, vilken slås fast i artikel 87.1 i fördraget, gör kommissionen en restriktiv tolkning av begreppet ”naturkatastrof” som nämns i artikel 87.2 b. Kommissionen har hittills godtagit att jordskalv, laviner, jordskred och översvämningar får utgöra naturkatastrofer.

(24) Kommissionen har alltid ansett att väderförhållanden såsom frost, hagel, is, regn eller torka inte i sig kan anses utgöra naturkatastrofer i den mening som avses i artikel 87.2 b. Kommissionen har emellertid godkänt att dessa förhållanden får likställas med naturkatastrofer med tanke på de skador de kan orsaka på jordbruksproduktion eller produktionsmedel i jordbruket, om skadorna når en viss nivå (som har fastställts till 20 procent av normalproduktionen i mindre gynnade regioner och 30 procent i övriga regioner). I punkt 11.3 i riktlinjerna ([14]) anges att ett stöd avsett att kompensera för ogynnsamma klimatförhållanden endast får utbetalas till jordbrukarna eller till de producentorganisationer jordbrukarna är anslutna till. Kommissionen anser att stöd som faller under punkt 11.3 är förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.

(25) Det har hela tiden varit kommissionens bedömning att bestämmelserna i punkt 11.3 i riktlinjerna inte är tillämpliga på agroindustriella bearbetningsanläggningar som enligt kommissionens uppfattning har tillräcklig flexibilitet för att kunna styra sina råvaruleveranser. Detta kan självklart medföra merkostnader för råvaror och/eller lägre lönsamhet, men inte rättfärdiga att de bestämmelser som gäller för jordbruksproduktionen ska vara direkt tillämpliga på dessa anläggningar.

([13]) Vid den tidpunkt då stödet anmäldes reglerades marknaden av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EGT L 178, 30.6.2001, s. 1).

([14]) Se fotnot 11.

(26) Eftersom de italienska myndigheterna inte föreslagit någon annan rättslig grund för att granska och eventuellt godkänna stödet kunde kommissionen i detta skede av förfarandet inte utesluta att det planerade stödet utgjorde ett driftsstöd, eller med andra ord ett stöd som syftar till att befria företaget från kostnader som det har att bära inom ramen för sin normala verksamhet.

(27) De uppgifter som har översänts av de italienska myndigheterna och de uppgifter kommissionen förfogade över tydde dessutom på att Sadam ISZ och de företag detta företag i sin tur tillhörde direkt eller indirekt – i synnerhet Sam ([15]) och Finbieticola Spa ([16]) – skulle ha kunnat bära kostnaderna för att anläggningens lönsamhet minskade.

(28) Härtill kommer slutligen att den referensperiod som de italienska myndigheterna valt för att beräkna stödet skulle ha varit felaktig även om Sadam ISZ:s tillämpning av den kompensationsprincip som avses i punkt 11.3 i riktlinjerna hade bedömts som godtagbar (vilket inte är fallet i detta skede av förfarandet).

IV. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(29) I samband med att förfarandet inleddes mottog kommissionen synpunkter från Sadam ISZ ([17]), ordföranden för regionen Sardinien ([18]) och Brumar Srl ([19]).

Företaget Sadam ISZ

(30) I sina synpunkter upprepar företaget Sadam ISZ de skäl som anges i punkterna 12–36 i skrivelsen om att inleda det formella granskningsförfarandet och som gör att de italienska myndigheterna planerar att bevilja stödet. Dessa skäl är torkans exceptionella karaktär, den särskilda strukturen inom marknadsorganisationen för socker som gjorde det omöjligt att få leveranser från andra försörjningsområden, att det inte var möjligt att transportera råvaror med tanke på raffinaderiets öläge samt den agroindustriella sockernäringens betydelse för Sardiniens ekonomi. Företaget upplyser även om hur företagets ägandeförhållanden utvecklats; det kontrolleras för närvarande helt av företagsgruppen Eridania Sadam. Sedan företaget Sviluppo Italia Spa drog sig tillbaka i december 2003 övergick även den andel som innehades av Finbieticola till Eridania Sadam i oktober 2004. Sadam ISZ har översänt en kopia av det avtal som ingåtts mellan olika privata aktörer och offentliga myndigheter i syfte att säkerställa kontinuiteten i sockerbetsproduktionen på Sardinien. Regionen Sardinien åtar sig i detta sammanhang att vidta alla initiativ som krävs för att få i gång investeringarna inom betsektorn, i synnerhet vad gäller förvaltningen av vattenresurser, och snarast möjligt utverka kommissionens godkännande av det anmälda stödet på 3,5 miljoner euro för att kompensera för förluster till följd av torkan.

(31) Sadam ISZ anser inte att företagets produktion påverkar den europeiska marknadsutvecklingen. Produktionen utgör endast 0,2 procent av den europeiska marknaden, är dessutom till 98 procent avsedd för den sardiska marknaden och täcker närmare 50 procent av dess behov, samtidigt som företagsgruppen Eridania Sadam producerar 35 procent av det italienska sockret, motsvarande 1,7 procent av det europeiska sockret, och kontrollerar 23 procent av den italienska marknaden, vilket motsvarar 2,15 procent av den europeiska marknaden.

Ordföranden för regionen Sardinien

(32) Ordföranden för regionen Sardinien framhåller att de förhållanden som rådde under perioden 2001–2002 var exceptionella och under inga omständigheter kan ”bilda praxis som i framtiden kan tillämpas på andra situationer”. Regionordföranden lägger tonvikten vid de negativa konsekvenser det skulle få för öns ekonomi om det enda sardiska raffinaderiet lades ner, med tanke på sockerbetsnäringens betydelse på Sardinien, antalet berörda jordbruk (1 300 som sysselsätter cirka 5 000 arbetstagare), antalet fast anställda (83) och säsongsanställda vid raffinaderiet (cirka 200), oräknat de sysselsättningstillfällen som genereras av verksamheten (utomstående företag som ansvarar för odling och skörd av betor, transportföretag, företag som hanterar utrustningen) och i syfte att uppnå en rationell hantering av jordbruksproduktionen i stort, med tanke på att sockerbetan är en viktig växelbruksgröda. Regionordföranden påminner om att den regionala förvaltningen lägger stor vikt vid sockerbetsnäringen och är engagerad för att bevara den.

Företaget Brumar Srl

(33) Företaget Brumar Srl hävdar att Sadam-raffinaderiet inte lidit någon skada eftersom det haft möjlighet att köpa socker i Frankrike, Tyskland, Slovakien och Kroatien, att samtliga italienska raffinaderier höjde priset på vitt socker med 50 euro/ton den 1 oktober 2003, vilket ledde till en nettovinst på 80 miljoner euro för de fem sockerraffinaderierna i Italien. Enligt Brumar Srl ska detta särskilt ha gynnat Sadam, som är den ledande producenten i Italien. I sina slutsatser anser Brumar Srl att ett stöd bör utgå till betproducenterna för skador de lidit till följd av den uteblivna skörden på grund av torkan samt till de arbetstagare som inte fått arbete vid bearbetningsanläggningarna.

([15]) Sam Srl är ett företag som kontrolleras av Sadam Spa. Sadamgruppen kontrollerar 35 procent av den italienska sockerproduktionen.
([16]) Finbieticola Spa har bland annat som mål att förvärva andelar i italienska sockerindustrier där man innehar andelar av kapitalet.
([17]) Skrivelse av den 31 mars 2005.
([18]) Skrivelse av den 10 december 2004.
([19]) Fax av den 7 mars 2005.

V. **KOMMENTARER FRÅN ITALIEN**

(34) De italienska myndigheterna skickade sina kommentarer i samband med att förfarandet inleddes, genom skrivelser av den 13 oktober 2004 och den 7 april 2005, och lämnade sina kommentarer till skrivelsen från företaget Brumar Srl genom en skrivelse av den 17 maj 2005.

(35) När det gäller synpunkterna från företaget Brumar Srl avvisas dessa av de italienska myndigheterna, som anser att de saknar all relevans eftersom sockerraffinaderiet i Villasor aldrig importerat socker från de länder som nämns av Brumar Srl och eftersom prisökningen för vitt socker gäller hela den italienska produktionen och hänför sig till regleringsåret 2003, det vill säga efter de år för vilka stödet skulle beviljas. Slutligen ifrågasätter myndigheterna beräkningen av de vinster som de italienska sockerföretagen i allmänhet och Eridania Sadam-gruppen i synnerhet uppges ha gjort 2003. Eridania Sadam-gruppen, i vilken Sadam ISZ ingår, producerade 2003 34 procent av det italienska sockret.

(36) I sin skrivelse av den 13 oktober 2004 bekräftar de italienska myndigheterna att kommissionen uttömmande har redovisat samtliga uppgifter i ärendet och alla uppgifter som lämnats under det skede som föregick inledandet av det formella granskningsförfarandet, bland annat den rättsliga grunden, den föreslagna åtgärdens kompensatoriska karaktär, metoden för att beräkna stödet, den främsta rättsliga grunden för att bevilja åtgärden, det ömsesidiga beroendet mellan jordbruk och industri inom betnäringen, det faktum att det inte gick att få leveranser till bearbetningsverksamheten på Sardinien från andra produktionsområden samt betnäringens betydelse för öns ekonomi.

(37) De italienska myndigheterna anser inte att stödåtgärden påverkar handeln inom gemenskapen, eftersom effekterna stannar på regional nivå. Produktionen vid sockerraffinaderiet i Villasor absorberas till 98 procent av den lokala marknaden och konkurrerar därmed inte med övriga gemenskapsföretag, vare sig på marknaden på det italienska fastlandet, gemenskapsmarknaden eller världsmarknaden. De italienska myndigheterna anser att kommissionen i enlighet med sitt utkast till meddelandet om nya riktlinjer för bedömning av statliga stöd med begränsade effekter på handeln inom gemenskapen, borde lägga större vikt vid de ekonomiska effekterna av insatsen i fråga, särskilt med beaktande av att den påverkar handeln i liten utsträckning. Enligt de italienska myndigheterna bör kommissionens påpekande ([20]) att ”Italien har en stark ställning som sockerproducent” åtminstone sättas i relation till uppgiften att Italien kom först på fjärde plats bland de europeiska sockerproducenterna och att Eridania Sadam-gruppen i sammanhanget innehade en marknadsandel på strax över 1,5 procent av den europeiska marknaden, samtidigt som Sadam ISZ:s produktion uppgick till 0,06 procent (uppgifter för regleringsåret 2002).

(38) När det gäller den rättsliga grunden för att godkänna åtgärden nämner de italienska myndigheterna en rad tidigare beslut av kommissionen där kommissionen godkänt stöd inom jordbruksindustrin och den agroindustriella industrin på grundval av artikel 87.2 b i fördraget och med ledning av de tillämpningskriterier som anges i punkt 1.3 i riktlinjerna (särskilt de statliga stödärendena N 83/2000, N 185/2000, N 657/02 och N 729/02), och hävdar att kraven för att tillämpa dessa kriterier är uppfyllda i det aktuella fallet.

(39) De italienska myndigheterna uppmärksammar även kommissionen på punkt 3.4 i riktlinjerna enligt vilken det förhållandet att en stödåtgärd inte i alla delar överensstämmer med något av de hypotetiska fall som anges i riktlinjerna inte befriar kommissionen från skyldigheten att genomföra en granskning från fall till fall med beaktande av de principer som anges i artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget, den gemensamma jordbrukspolitiken och EU:s landsbygdsutvecklingspolitik. Om kommissionen gör bedömningen att artikel 87.2 b inte är tillämplig på den föreslagna åtgärden anser de italienska myndigheterna följaktligen att åtgärden bör godkännas med stöd av artikel 87.3 c.

(40) Enligt de italienska myndigheterna skulle den föreslagna insatsen ge raffinaderiet möjlighet att delvis kompensera för de omfattande förluster som orsakats av att sockerproduktionen legat nere till följd av bristen på råvaror att bearbeta efter den kraftiga torkan under 2001 och 2002. På Sardinien skulle en normal sockerbetsskörd ge bearbetningsanläggningen en möjlighet att nå ekonomisk balans. Det erbjudna stödet, som än en gång beskrivs som tillfälligt och exceptionellt av de italienska myndigheterna, skulle också göra det möjligt att slutföra hela det omstruktureringsprojekt som inleddes 1999 med omfattande investeringar inom industri ([21]) och jordbruk (se åtgärd 4.9 N, programmet POR Sardinien som godkänts av kommissionen), vilket skulle få gynnsamma effekter för den ekonomiska utvecklingen i hela regionen.

([20]) Se punkt 38 i skrivelsen om att inleda förfarandet.

([21]) Se fotnot 4.

(41) De italienska myndigheterna anser att hänvisningarna till interna förhållanden inom Sadam Eridania-gruppen saknar relevans för att bedöma det aktuella fallet. Med tanke på det stora underskottet år 2003 genomförde Sadam Eridania-gruppen och Finbieticola Spa i december 2003 en rekapitalisering av företaget genom ett kapitaltillskott på 5 039 393 euro, och uppfyllde därmed sina skyldigheter gentemot det kontrollerande företaget vad avser normala företagsrisker för Sadam ISZ år 2003 (normalt förvaltnings- och produktionsår). Till följd av denna rekapitalisering drog sig den offentliga aktieägaren Sviluppo Italia tillbaka, eftersom företaget inte deltog i rekapitaliseringen. De italienska myndigheterna anser inte att det kontrollerande företaget kan vara skyldigt att via gruppinterna finansiella flöden avhjälpa förluster som orsakats av en händelse av exceptionell karaktär som inte kunnat förutses inom ramen för en påskyndad planering av gruppens affärsverksamhet. De italienska myndigheterna menar att majoritetsaktieägarnas ansvar bör begränsas till de krav som följer av företagets normala verksamhet.

(42) När det slutligen gäller den referensperiod som valts för att beräkna ersättningen anser de italienska myndigheterna att de följt de principer som fastställs i punkt 11.3.2 i riktlinjerna. Skillnaden mellan värdet på den skada som företaget faktiskt har lidit (6 858 448 euro) och det föreslagna stödbeloppet (3,5 miljoner euro) medför dessutom att överkompensation är uteslutet. De italienska myndigheterna påpekar att kommissionen redan har godkänt att man använder sig av andra beräkningssätt än de som anges i riktlinjerna, förutsatt att det inte finns någon risk för överkompensation av den lidna skadan ([22]).

(43) I sina senaste skrivelser från 2008 lämnade de italienska myndigheterna på kommissionens begäran kompletterande upplysningar. Framför allt lämnade myndigheterna uppgifter om sockerproduktionen (uttryckt i ton). Uppgifterna återges i följande tabell:

Regleringsår	Produktion Villasor	Produktion Sadam-gruppen	Kvot A + B Sadam-gruppen	Underskott/överskott
1999/2000	34 310,13	334 851,41	308 119,70	26 731,71
2000/2001	26 608,50	290 403,52	298 910,30	– 8 506,78
2001/2002	20 004,60	242 879,84	305 996,50	– 63 116,66
2002/2003	11 007,06	283 729,55	290 072,50	– 6 342,95
2003/2004	9 143,18	284 895,25	533 961,70	– 249 066,45
2004/2005	9 520,30	341 327,21	540 996,50	– 199 669,29
2005/2006	8 193,55	623 281,50	484 356,20	138 925,30

(44) De italienska myndigheterna har också påpekat att sockerraffinaderiet i Villasor slutgiltigt hade avvecklat sin verksamhet inom ramen för en omställningsprocess inom sektorn, till följd av den gemensamma marknadsorganisationen för socker. Mot den bakgrunden presenterade Eridania Sadam den 30 april 2007 ett ”förslag till omställning av sockerraffinaderiet i Villasor” för ministeriet för jordbruk, livsmedel och skogsbruk.

(45) Det anmälda stödet kan enligt de italienska myndigheterna ingå i processen för omställning inom sektorn och företaget, som är fortsatt livskraftigt vad avser bevarade arbetstillfällen och avsättningsmöjligheter för agroenergisektorn på Sardinien.

VI. **BEDÖMNING AV STÖDET**

Marknadsorganisation

(46) Den granskade åtgärden är ett stöd som ska beviljas till förmån för sockerindustrin. I enlighet med artikel 36 i rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 28 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ([23]) och dessförinnan artikel 45 i förordning (EG) nr 1260/2001, ska artiklarna 87, 88 och 89 i EGfördraget tillämpas på produkter som omfattas av denna förordning. Den sektor som berörs av stödåtgärden omfattas därför av gemenskapens bestämmelser om statligt stöd.

([22]) Se statligt stöd N 661/01, beslut K(2003) 130 av den 13 februari 2003 (EUT C 68, 21.3.2003, s. 17).
([23]) EUT L 58, 28.2.2006, s. 1.

Förbud mot statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget

(47) Enligt artikel 87.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilka slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(48) Åtgärden i fråga motsvarar definitionen på stöd som avses i artikel 87.1 i fördraget, eftersom det ger en ekonomisk förmån (i form av amorteringsfritt stöd) till ett visst företag (Sadam ISZ i Villasor) och eftersom det rör sig om en finansiering med hjälp av statliga medel (regionala medel) samtidigt som stödet riskerar att påverka handeln. Dessutom framgår det av de uppgifter som Sadam lämnat sedan förfarandet inleddes att företaget inte bara är verksamt på den italienska marknaden, utan även på gemenskapsmarknaden (se skäl 31). Även om det socker som produceras i Villasor så gott som uteslutande är avsett för den sardiska marknaden kvarstår i alla händelser det faktum att stödet i fråga riskerar att missgynna en eventuell konkurrent från en annan medlemsstat på samma marknad.

(49) Om ett statligt stöd förstärker ett företags ställning innebär det enligt EG-domstolens rättspraxis i allmänhet en snedvridning av konkurrensen i förhållande till konkurrerande företag, som inte åtnjuter samma stöd ([24]). Att ett stöd är relativt begränsat till sin omfattning eller att det stödmottagande företaget är relativt litet utesluter enligt rättspraxis inte automatiskt att handeln mellan medlemsstaterna påverkas ([25]).

(50) En åtgärd påverkar handeln mellan medlemsstaterna om den hämmar importen från andra medlemsstater eller underlättar exporten till andra medlemsstater. Den avgörande faktorn är att åtgärden i fråga leder till att gemenskapshandeln utvecklas eller riskerar att utvecklas på ett annat sätt.

(51) Den produkt som gynnas av stödordningen är föremål för handel mellan medlemsstaterna ([26]) och därmed konkurrensutsatt.

(52) Att det finns en gemensam organisation av marknaden för socker, såsom nämns i skäl 46, visar för övrigt att det finns en omfattande gemenskapshandel med socker och en strävan att säkerställa icke snedvridna konkurrensvillkor på den gemensamma marknaden.

([24]) Dom av den 17 september 1980 i mål C-730/79 (REG 1980, s. 2671), punkterna 11 och 12.

([25]) Dom av den 21 mars 1990 i mål C-142/87 (REG 1990, s. I-959), punkt 43, och dom av den 14 september 1994 i de förenade målen C-278/92 och C-280/92 (REG 1994, s. I-4103), punkterna 40–42.

([26]) Gemenskapshandeln inom sockersektorn är omfattande. Italiens import av socker från övriga medlemsstater (EU-15) uppgick 2002 till 366 539 ton, medan exporten uppgick till 37 564 ton.

(53) Det utkast till kommissionens meddelande om nya riktlinjer för bedömning av statliga stöd med begränsade effekter på handeln inom gemenskapen som de italienska myndigheterna hänvisar till (se skäl 37) har inte antagits av kommissionen och kan inte ändra ovanstående resonemang.

(54) Kriterierna om påverkan på handeln och snedvridning av konkurrensen är därför med råge uppfyllda.

(55) Åtgärden utgör därför ett statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget.

(56) Förbudet i artikel 87.1 i EG-fördraget är inte ovillkorligt. För att anses vara förenligt med den gemensamma marknaden måste den föreslagna åtgärden kunna åtnjuta något av de undantag som föreskrivs i artikel 87.2 och 87.3 i fördraget.

Undantag som föreskrivs i artikel 87.2 i EG-fördraget

(57) De bestämmelser i artikel 87.2 b i EG-fördraget som åberopas av de italienska myndigheterna, enligt vilka stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser förklaras förenliga med den gemensamma marknaden, är inte tillämpliga.

(58) Eftersom det i fördraget inte ges någon definition av begreppen ”exceptionella händelser” och ”naturkatastrofer”, finns det skäl att kontrollera om torkan som drabbade Sardinien kan betraktas som en naturkatastrof i den mening som avses i artikel 87.2 b i fördraget. Kommissionens praxis är att göra en restriktiv tolkning av begreppen ”naturkatastrofer” och ”exceptionella händelser” i artikel 87.2 b.

(59) Nödvändigheten av en sådan restriktiv tolkning har genomgående bekräftats av domstolen ([27]).

(60) Hittills har kommissionen betraktat jordskalv, laviner, jordskred och översvämningar som naturkatastrofer. Som exceptionella händelser har den godkänt krig, inre oroligheter och strejker samt, med vissa förbehåll och beroende på deras omfattning, större kärnkraftsolyckor eller industriella olyckor och bränder som resulterar i omfattande förluster.

(61) På grund av de uppenbara svårigheterna att förutse sådana händelser kommer kommissionen även fortsättningsvis att bedöma förslag om beviljande av stöd från fall till fall i enlighet med artikel 87.2 b och beakta sin tidigare praxis. Detta förhållningssätt är särskilt nödvändigt när det är fråga om ett stöd inom en känslig sektor, såsom sockersektorn, där alla stödåtgärder riskerar att motverka de åtgärder som föreskrivs genom den gemensamma marknadsorganisationen.

([27]) Dom av den 11 november 2004 i mål C-73/03, Spanien mot kommissionen, punkt 37, och dom av den 23 februari 2006 i målen C-346/03 och C-529/03, Giuseppe Atzeni m.fl., punkt 79.

(62) Kommissionens praxis är att ogynnsamma väderförhållanden som frost, hagel, is, regn eller torka inte i sig kan betraktas som naturkatastrofer i den mening som avses i artikel 87.2 b (se punkt 11.3.1 i riktlinjerna för 2000–2006).

(63) Hittills har torka aldrig erkänts som en naturkatastrof i den mening som avses i artikel 87.2 b i fördraget, inte ens när den varit allvarlig.

(64) Generellt bör en exceptionell händelse åtminstone kunna särskiljas som en händelse som till sin karaktär och påverkan på berörda aktörer klart skiljer sig från vanliga förhållanden och innebär ett avsteg från en marknads normala funktionssätt.

(65) Dessutom ger inte de uppgifter som överlämnats av Italien fog för slutsatsen att torkan är exceptionell till sin karaktär, utan snarare att den är kronisk. Sedan hösten 1999 (med undantag för november 2001) har det rått en långvarig torkperiod. Året 2001/2002 kännetecknas av att nederbörden var lägre än genomsnittet, men inte exceptionellt låg. Under perioden 1990–2000 inträffade faktiskt tre år då torkan var allvarligare (1994–1995, 1998–1999, 1999–2000). Sedan 1970 kan en allmän tendens till lägre nederbörd skönjas ([28]).

(66) En annan faktor som gör att torkan kan ses som ett kroniskt fenomen är det förhållande att akut vattenbrist förklarades råda på Sardinien år 1995 ([29]), och förklarades ha upphört den 31 december 2004 ([30]).

(67) Att betproducenterna vid fyra tillfällen beviljats stöd för att ersätta förluster de åsamkats av torkan under perioden 1990–2002 tyder likaså på att torkan inte var exceptionell.

(68) Redovisningen av produktionen efter den granskade perioden 2001–2002 (se tabell i skäl 43) visar dessutom på en kraftig produktionsminskning vid sockerraffinaderiet i Villasor, trots att det inte rådde någon torka under denna period.

(69) Det stöd som föreslagits av de italienska myndigheterna kan därför inte godkännas utifrån nämnda rättsliga grund.

Undantag som föreskrivs i artikel 87.3 i EG-fördraget

(70) Det är lämpligt att undersöka om den föreslagna åtgärden kan anses vara förenlig med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.3 i fördraget. Närmare bestämt är bestämmelserna i punkt c relevanta. Enligt dessa bestämmelser kan stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, anses som förenligt med den gemensamma marknaden.

(71) När kommissionen tolkar ovan nämnda undantag för jordbrukssektorn undersöker den i första hand om det går att tillämpa förordning (EG) nr 1/2004 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter ([31]). Om nämnda förordning inte är tillämplig ska kommissionen utgå från riktlinjerna.

(72) I det aktuella fallet är förordning (EG) nr 1/2004 inte tillämplig, eftersom stödet riktar sig till ett bearbetningsföretag och är avsett att kompensera för förluster till följd av ogynnsamma väderförhållanden, ett fall som inte förutses i förordningen. Kommissionen måste därför utgå från riktlinjerna i sin bedömning av åtgärden.

(73) Punkt 11.2 i riktlinjerna innehåller bestämmelser om statliga stöd avsedda att ersätta skador orsakade av naturkatastrofer eller exceptionella händelser. Denna punkt kommer inte att tas upp i det följande eftersom den faller under tillämpningen av artikel 87.2 b i fördraget, som redan behandlats ovan.

(74) Punkt 11.3 innehåller bestämmelser om statliga stöd avsedda att ersätta jordbrukare för förluster till följd av ogynnsamma väderförhållanden såsom frost, hagel, is, regn eller torka, händelser som inte i sig kan anses utgöra naturkatastrofer i den mening som avses i artikel 87.2 b i fördraget.

(75) När sådana händelser orsakar skador på jordbruksproduktionen eller produktionsmedlen i jordbruket som överstiger 20 procent av normalproduktionen i mindre gynnade områden och 30 procent i andra områden, likställer kommissionen dem med naturkatastrofer och godkänner att jordbrukarna beviljas stöd avsett att kompensera dessa förluster enligt artikel 87.3 c i fördraget.

(76) Generellt kan torka mycket riktigt likställas med en naturkatastrof, såsom skedde i beslut N 331/02 ([32]), beroende på skadetröskeln för de skador jordbrukarna eller producentorganisationerna drabbats av. Såsom anges i skrivelsen om att inleda förfarandet har kommissionen emellertid hela tiden ansett att bestämmelserna i punkt 11.3 i riktlinjerna inte var tillämpliga på agroindustriella bearbetningsanläggningar, som enligt kommissionens uppfattning har möjlighet att flexibelt styra sina råvaruleveranser. Detta kan självklart medföra merkostnader för råvaror och/eller lägre lönsamhet, men inte rättfärdiga att de bestämmelser som gäller för jordbruksproduktionen ska vara direkt tillämpliga på dessa

([28]) *Källa*: SAR, *Le precipitazioni sulla Sardegna da Settembre 2001 ad Agosto 2002*.

([29]) Dekret av ministerrådets ordförande av den 20 juni 1995, *Dichiarazione dello stato di emergenza*, med stöd av lag nr 225/92.

([30]) Internet: http://www.regione.sardegna.it/j/v/138?s=1&v=9&va=3&c=1219

([31]) EUT L 1, 3.1.2004, s. 1.

([32]) Kommissionens skrivelse K(2002) 3211 av den 2 september 2002, http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/agriculture-2002/n331-02.pdf

anläggningar. Detta synsätt återges i punkt 11.3.8 i riktlinjerna och bekräftas för övrigt i en nyligen avkunnad dom i förstainstansrätten ([33]).

(77) Härav följer att det enligt punkt 11.3 i riktlinjerna för jordbrukssektorn är uteslutet att ett stöd avsett att ersätta agroindustriella bearbetningsanläggningar för förluster som orsakats av ogynnsamma väderförhållanden anses som förenligt med den gemensamma marknaden.

(78) De italienska myndigheterna utgick i sin argumentation delvis från det faktum att sockerraffinaderiet i fråga inte förfogade över tillräcklig flexibilitet för att kunna styra sina råvaruleveranser och att stödet med tanke på det nära sambandet mellan betproduktionen och sockerraffinaderiet följaktligen borde utsträckas till att omfatta sockerraffinaderiet. De italienska myndigheterna hänvisade i sammanhanget till flera praxisbeslut av kommissionen. Den första gruppen beslut som nämns kan inte anses vara jämförbar eftersom besluten hänför sig till händelser som i sig klassats som naturkatastrofer (stöd N 729/02 ([34]) avser ersättningar till följd av översvämningarna i sydöstra Frankrike) eller exceptionella händelser (stöd N 83/2000 ([35]) avser dioxinförgiftningen i Belgien, ärende N 185/2000 ([36]) berör ersättning för skador till följd av algblomningen i Adriatiska havet i Italien och ärende N 657/02 ([37]) avser den belgiska skogssektorn som drabbats av en exceptionell spridning av barkborrar). såsom tidigare påpekats kan inte torkan i sig klassas som en naturkatastrof eller exceptionell händelse, varför dessa beslut inte kan vara praxis i det granskade fallet.

(79) De italienska myndigheterna nämnde även beslut N 745/2000 – C 4/01 ([38]) och N 331/02 ([39]). I båda dessa fall beslutade kommissionen att torkan kunde likställas med en naturkatastrof med hänsyn till skadornas omfattning. I båda fallen är det primära producenter och ”consorzi di bonifica” som beviljas stöd. Avseende dessa ”consorzi di bonifica” beslutade kommissionen att riktlinjerna för jordbrukssektorn inte var tillämpliga, eftersom vatten inte är en produkt som faller under bilaga I till fördraget.

(80) Dessa ”consorzi di bonifica” kan emellertid inte likställas med normala företag såsom i fallet med den berörda sockerindustrin. ”Consorzi di bonifica” är självständiga offentliga bolag som förvaltar torrområden. I gengäld får de betalt av jordbrukarna för att tillhandahålla bevattning. Denna skillnad mellan ”consorzi di bonifica” och företag som bearbetar eller saluför jordbruksprodukter bekräftades för övrigt genom att kommissionen i ovan nämnda fall, N 745/2000 – C 4/01, beslutade att inleda förfarandet avseende den del av stödet som berörde företag och kooperativ som var verksamma inom bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter, varvid angavs att ett stöd till dessa bearbetningsföretag inte kunde godkännas enligt riktlinjerna för jordbrukssektorn. Anmälan drogs därefter tillbaka, så något slutligt beslut togs aldrig i detta fall.

(81) När det gäller svårigheten för sockerraffinaderiet att få leveranser från annat håll har de italienska myndigheterna framfört argument för att visa på svårigheterna för varje raffinaderi att få leveranser från andra betproduktionsområden än det egna, på grund av det kontraktssystem som finns mellan betproducenter och raffinaderier, det aktuella raffinaderiets geografiska belägenhet på en ö och sockerbetornas korta hållbarhet. Svårigheterna att anskaffa råvaror är emellertid en följd av förordning (EG) nr 1260/2001 genom vilken ett kontraktssystem inrättas mellan betproducenter och raffinaderier. De italienska myndigheterna har själva uppgett att det under normala förhållanden inte är möjligt att få leveranser från andra betproduktionsområden, avsedda för andra företag, utan att de andra företagens slutproduktion av socker sjunker kraftigt så att de får svårt att uppnå sin produktionskvot. De har alltså påpekat att det i allmänhet finns små möjligheter för ett raffinaderi att få leveranser från andra produktionsområden än de sedvanliga.

(82) Det argument om företagens bristande flexibilitet som åberopats av Italien gäller följaktligen alla sockerindustrier till följd av förordning (EG) nr 1260/2001, oavsett företagets geografiska belägenhet. Ett sådant argument skulle därmed vara giltigt för alla bearbetningsföretag vars koppling till producenterna sammanhänger med organisationen av den marknad där de är verksamma. Ett godkännande av detta argument motverkar en strikt tolkning av riktlinjerna för jordbrukssektorn, och det finns skäl att hålla fast vid en sådan strikt tolkning, eftersom det rör sig om ett undantag från den allmänna regeln om att statligt stöd är oförenligt med den gemensamma marknaden.

([33]) Förstainstansrättens dom av den 14 december 2005 i mål T-200/04, punkt 46: ”Det följer av lydelsen och den allmänna återhållsamheten i dessa bestämmelser att punkt 11 i riktlinjerna gör en principiell åtskillnad mellan jordbrukare och jordbruksproduktion å ena sidan och mellan bearbetningsföretag och bearbetningsverksamhet å andra sidan. Endast stöd avsedda att kompensera för förluster som drabbar jordbrukare, och detta i utövandet av en jordbruksproduktion, kan godkännas med stöd av denna punkt.”

([34]) Kommissionens skrivelse K(2003) 910 slutlig av den 2 april 2003, http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/agriculture-2002/n729-02.pdf

([35]) Kommissionens skrivelse SG(2000) D/103852 av den 25 maj 2000, http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/agriculture-2000/n083-00.pdf

([36]) Kommissionens skrivelse SG(2000) D/108955 av den 5 december 2000, http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/peche-2000/n185-00.pdf

([37]) Kommissionens skrivelse av den 6 december 2002, http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/agriculture-2002/n657-02_fr.pdf

([38]) Kommissionens skrivelse av den 2 februari 2001 (EGT C 263, 19.9.2001, s. 16).

([39]) Kommissionens skrivelse K(2002) 3211 av den 2 september 2002, http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/agriculture-2002/n331-02.pdf

(83) Det stöd som föreslagits av de italienska myndigheterna kan därför inte godkännas utifrån denna rättsliga grund.

(84) De italienska myndigheterna angav också punkt 3.4 i riktlinjerna för jordbrukssektorn som rättslig grund för stödet. Enligt denna punkt ska kommissionen genomföra en granskning från fall till fall av alla stödåtgärder som inte täcks av riktlinjerna för jordbruket, med beaktande av de principer som anges i artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget, den gemensamma jordbrukspolitiken och gemenskapens politik för landsbygdsutveckling. Såsom nämns i föregående punkter täcks de aktuella stödåtgärderna (stöd till bearbetningsföretag avseende ersättning för skador de åsamkats av ogynnsamma väderförhållanden) specifikt av punkt 11.3 i riktlinjerna, enligt vilken de inte kan komma i fråga för stöd, varför punkt 3.4 inte är tillämplig.

(85) För fullständighetens skull undersöker kommissionen också om riktlinjerna för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter inte kan vara tillämpliga i det aktuella fallet. Det första villkoret för att kunna beviljas stöd till undsättning och omstrukturering är att företaget i fråga ska anses vara i svårigheter i den mening som avses i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ([40]). Det framgår inte av de uppgifter kommissionen förfogar över att företaget var i svårigheter i den mening som avses i ovan nämnda riktlinjer vid tidpunkten för anmälan av stödet. Det enda kända tecknet på svårigheter är det förhållandet att en rekapitalisering var nödvändig på grund av ett betydande underskott för 2003. De privata aktieägarna ingrep för att rekapitalisera företaget i december 2003, varmed varje form av statligt omstruktureringsstöd blev överflödigt. Dessutom har företaget redan fått omstruktureringsstöd, som godkändes av kommissionen 1999 ([41]). Eftersom det gått mindre än tio år sedan omstruktureringsperioden avslutades kan inget nytt omstruktureringsstöd beviljas, enligt principen om engångsstöd som nämns i punkt 3.2.3 i riktlinjerna om undsättning och omstrukturering. I alla händelser vill kommissionen framhålla att det åligger den berörda medlemsstaten att för att fullgöra sin samarbetsskyldighet gentemot kommissionen lämna alla upplysningar som kommissionen kan behöva för att kontrollera att villkoren för det undantag man önskar åtnjuta är uppfyllda ([42]). I det aktuella fallet har de italienska myndigheterna aldrig begärt att riktlinjerna för undsättning och omstrukturering ska tillämpas, och inte heller lagt fram några handlingar som ger kommissionen möjlighet att granska uppgifterna i ljuset av dessa riktlinjer, detta trots de påpekanden kommissionen gjorde i skäl 44 i beslutet om att inleda förfarandet.

([40]) EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

([41]) Kommissionens skrivelse SG(2000) D/103781 av den 19 maj 2000, http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/agriculture-1999/n157-99.pdf

([42]) Dom av den 15 juni 2005 i mål T-171/02, Regione autonoma della Sardegna mot kommissionen (REG s. II-2123), punkt 129.

Andra punkter där kommissionen uttryckte tvivel i samband med inledandet av förfarandet

(86) De uppgifter kommissionen förfogade över i samband med inledandet av förfarandet tydde på att företaget Sadam ISZ och de företag som direkt eller indirekt var företagets ägare, i synnerhet Sam och Finbieticola Spa, var i stånd att bära anläggningens minskade lönsamhet.

(87) Eftersom företaget Sadam ISZ under förfarandet helt övergick i Eridania Sadams kontroll noterar kommissionen att det kontrollerande företaget var i stånd att uppfylla sina skyldigheter gentemot det kontrollerade företaget, genom att möjliggöra företagets fortsatta verksamhet, även med tanke på de omfattande investeringar som beviljades inom ramen för den omstruktureringsplan som inleddes 1999–2000 och den rekapitalisering som ägde rum 2003–2004. Såsom påpekas i skäl 75 förefaller företaget därför inte att vara i svårigheter, vilket innebär att riktlinjerna för undsättning och omstrukturering inte är tillämpliga.

(88) I beslutet om att inleda förfarandet nämndes även som en kompletterande upplysning att den referensperiod som de italienska myndigheterna valt för att beräkna stödet skulle ha varit felaktig även om Sadam ISZ:s tillämpning av den kompensationsprincip som avses i punkt 11.3. i riktlinjerna hade bedömts som godtagbar (vilket inte är fallet i detta skede av förfarandet). Eftersom punkt 11.3 i riktlinjerna av ovan nämnda skäl inte ansetts vara tillämpliga, kommer denna sista tveksamhet, som togs upp i samband med beslutet om att inleda förfarandet, inte att granskas.

VII. **SLUTSATSER**

(89) Kommissionen anser med hänsyn till föregående resonemang att det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för sockerraffinaderiet i Villasor som ägs av Sadam ISZ, till ett belopp av 3,5 miljoner euro, är oförenligt med den gemensamma marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för sockerraffinaderiet i Villasor som ägs av Sadam ISZ, till ett belopp av 3,5 miljoner euro, är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Detta stöd får därför inte genomföras.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 16 juli 2008.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen